

คู่มือฉบับ

ค.ป.ก.

สำนักงานคณะกรรมการกํากับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประจํากันภัย
การประจํากันภัย (ค.ป.ก.)

ระเบียบสำนักงานคณะกรรมการกํากับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประจํากันภัย
ว่าด้วยการพิจารณาจําหน่ายลูกหนี้กองทุนทดแทนผู้ประจํากันภัยออกจากบัญชีเป็นหนี้สูญ

พ.ศ. ๒๕๖๔

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๒ (๒) แห่งพระราชบัญญัติคณะกรรมการกํากับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประจํากันภัย พ.ศ. ๒๕๕๐ ประกอบกับข้อ ๒๘ ของระเบียบคณะกรรมการกํากับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประจํากันภัย ว่าด้วยการเบิกจ่าย การเก็บรักษา การจัดการกองทุน และค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานของกองทุนทดแทนผู้ประจํากันภัย พ.ศ. ๒๕๕๒ เลขาธิการจึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบสำนักงานคณะกรรมการกํากับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประจํากันภัย ว่าด้วยการพิจารณาจําหน่ายลูกหนี้กองทุนทดแทนผู้ประจํากันภัยออกจากบัญชีเป็นหนี้สูญ พ.ศ. ....”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นหกสิบวันนับแต่วันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก

(๑) ข้อกําหนดสำนักงานคณะกรรมการกํากับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประจํากันภัย ว่าด้วยการพิจารณาจําหน่ายลูกหนี้กองทุนทดแทนผู้ประจํากันภัยออกจากบัญชีเป็นหนี้สูญ พ.ศ. ๒๕๕๒

(๒) ข้อกําหนดสำนักงานคณะกรรมการกํากับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประจํากันภัย ว่าด้วยการพิจารณาจําหน่ายลูกหนี้กองทุนทดแทนผู้ประจํากันภัยออกจากบัญชีเป็นหนี้สูญ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๒

ข้อ ๔ บรรดาข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่กําหนดไว้แล้ว หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ ๕ ในระเบียบนี้

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานกองทุนทดแทนผู้ประจํากันภัย สำนักงานกองทุนทดแทนผู้ประจํากันภัยเขต หรือสำนักงานกองทุนทดแทนผู้ประจํากันภัยจังหวัด หรือหน่วยงานอื่นที่ปฏิบัติหน้าที่อย่างเดียวกันแล้วแต่กรณี

“ลูกหนี้” หมายความว่า บุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลที่ต้องรับผิดชอบค่างานค่าเสียหายเบื้องต้นแก่กองทุนทดแทนผู้ประจํากันภัย

“เลขาธิการ” หมายความว่า เลขาธิการคณะกรรมการกํากับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประจํากันภัย

ข้อ ๖ ให้เลขาธิการ รักษาการตามระเบียบนี้ และให้มีอำนาจออกประกาศ คำสั่ง หลักเกณฑ์ และวิธีการ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติให้เป็นไปตามระเบียบนี้ รวมทั้งวินิจฉัยปัญหาที่เกิดขึ้นจากการใช้ระเบียบนี้

ข้อ ๗ เมื่อสำนักงานได้จ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นแก่ผู้ประสบภัย และทราบตัวลูกหนี้ ให้ดำเนินการไล่เบี้ยเรียกคืน ดังนี้

(๑) ออกคำสั่งทางปกครองเรียกให้จ่ายเงินคืนพร้อมเงินเพิ่มในอัตราร้อยละสิบของเงินที่ได้จ่ายไป โดยมีหนังสือลงทะเบียนตอบรับกำหนดให้ลูกหนี้ชำระเงินคืนภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่รับคำสั่ง โดยชอบแล้ว

(๒) เมื่อลูกหนี้ได้รับคำสั่งทางปกครองตาม (๑) แล้วละเลยหรือเพิกเฉยไม่ชำระหนี้ ให้ดำเนินการติดตามทวงถามให้ชำระหนี้ โดยมีหนังสือเตือนลงทะเบียนตอบรับกำหนดให้ลูกหนี้ชำระเงินคืนภายในสิบห้าวัน อีกสองครั้ง โดยให้มีระยะเวลาการส่งหนังสือเตือนแต่ละครั้งห่างกันไม่น้อยกว่าสามสิบวัน

ข้อ ๘ เมื่อดำเนินการตาม ข้อ ๗ แล้ว ลูกหนี้ไม่ชำระหนี้ ให้ดำเนินการสืบหาทรัพย์สินของลูกหนี้ โดยปฏิบัติดังนี้

(๑) ตรวจสอบกรรมสิทธิ์ที่ดิน หรืออสังหาริมทรัพย์บนที่ดินกับกรมที่ดิน

(๒) ตรวจสอบกรรมสิทธิ์รถกับกรมการขนส่งทางบก

(๓) ตรวจสอบบัญชีเงินฝากและทรัพย์สินอื่นที่ฝากไว้กับธนาคาร

(๔) สืบหาทรัพย์สินอื่นของลูกหนี้ ตามหลักเกณฑ์วิธีการที่เลขาธิการกำหนด

ในการสืบหาทรัพย์สินของลูกหนี้ให้มีหนังสือลงทะเบียนตอบรับไปยังหน่วยงานตามวรรคหนึ่ง ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ครบกำหนดที่ลูกหนี้ต้องชำระเงินคืนตามหนังสือเตือนครั้งที่สอง หากไม่ได้รับการแจ้งผลภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่หน่วยงานนั้นได้รับหนังสือ ให้ทำหนังสือไปอีกอย่างน้อยสองครั้งโดยระยะเวลาการส่งหนังสือแต่ละครั้งห่างกันไม่น้อยกว่าสามสิบวัน

ข้อ ๙ เมื่อดำเนินการครบถ้วนตาม ข้อ ๘ แล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงกรณีใดกรณีหนึ่งดังต่อไปนี้ ให้ถือว่าลูกหนี้ไม่มีทรัพย์สินที่จะสามารถยึดหรืออายัดได้ตามกฎหมาย

(๑) ทุกหน่วยงานแจ้งผลว่าลูกหนี้ไม่มีทรัพย์สิน

(๒) มีหน่วยงานที่แจ้งผลว่าลูกหนี้ไม่มีทรัพย์สิน และหน่วยงานอื่นไม่แจ้งผลภายในระยะเวลาที่กำหนด

(๓) ทุกหน่วยงานไม่แจ้งผลภายในระยะเวลาที่กำหนด

ข้อ ๑๐ กรณีที่ถือว่าลูกหนี้ไม่มีทรัพย์สินที่จะสามารถยึดหรืออายัดได้ตามกฎหมายตามข้อ ๙ และปรากฏข้อเท็จจริงเป็นที่ยุติ กรณีใดกรณีหนึ่งดังต่อไปนี้ ให้ถือว่าลูกหนี้ไม่อยู่ในฐานะที่ชำระหนี้ได้ ก็ให้จำหน่ายออกจากบัญชีเป็นหนี้สูญ

(๑) ลูกหนี้ถึงแก่ความตาย สาบสูญ หรืออพยพไม่ทราบที่อยู่

(๒) ลูกหนี้ต้องคำพิพากษาให้ล้มละลาย

(๓) ลูกหนี้ทุพพลภาพอย่างถาวรจนไม่สามารถประกอบอาชีพตามปกติได้ หรือวิกลจริต หรือจิตฟั่นเฟือน

ข้อ ๑๑ กรณีที่ถือว่าลูกหนี้ไม่มีทรัพย์สินที่จะสามารถยึดหรืออายัดได้ตามกฎหมายตามข้อ ๙ และปรากฏข้อเท็จจริงเป็นที่ยุติ กรณีใดกรณีหนึ่งดังต่อไปนี้ ให้ถือว่าการดำเนินการไล่เบี่ยเรียกคืนไม่คุ้มกับค่าใช้จ่ายที่ต้องเสียไป ก็ให้จำหน่ายออกจากบัญชีเป็นหนี้สูญ

(๑) หนี้นั้นมีมูลค่าไม่เกินหนึ่งหมื่นห้าพันบาท

(๒) หนี้นั้นมีมูลค่าเกินกว่าหนึ่งหมื่นห้าพันบาท เมื่อได้ดำเนินการติดตามหนี้ตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๗ (๒) และข้อ ๘ อย่างน้อยปีละครั้ง ปรากฏว่ามีค่าใช้จ่ายในการติดตามหนี้รวมกันถึงกึ่งหนึ่งของมูลหนี้ ทั้งนี้ ค่าใช้จ่ายในการติดตามหนี้ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่เลขาธิการกำหนด

ข้อ ๑๒ กรณีลูกหนี้มีทรัพย์สินที่จะสามารถยึดได้ตามกฎหมาย แต่ปรากฏว่าทรัพย์สินที่จะยึดเมื่อประเมินราคาแล้วมีมูลค่าไม่เกินหนึ่งหมื่นแปดพันบาท หรือหากขายทอดตลาดแล้วคาดว่าจะได้ราคาหลังหักค่าใช้จ่ายในการขายทอดตลาดแล้วไม่เกินหนึ่งหมื่นแปดพันบาท ให้ถือว่าการดำเนินการไล่เบี่ยเรียกคืนไม่คุ้มกับค่าใช้จ่ายที่ต้องเสียไป ก็ให้จำหน่ายออกจากบัญชีเป็นหนี้สูญ

ข้อ ๑๓ เมื่อสำนักงานได้จ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นแก่ผู้ประสบภัยแล้ว แต่ยังไม่ทราบตัวบุคคลที่ต้องรับผิดชอบ ให้ดำเนินการติดตามตัวบุคคลที่ต้องรับผิดชอบ โดยให้สอบถามผลการสอบสวนในการติดตามตัวผู้กระทำผิดไปยังพนักงานสอบสวน โดยมีหนังสือลงทะเบียนตอบรับภายในสามสัปดาห์ นับแต่วันที่จ่ายค่าเสียหายเบื้องต้น

หากไม่ได้รับการแจ้งผลภายในหกสัปดาห์ นับแต่วันที่พนักงานสอบสวนได้รับหนังสือสอบถามดังกล่าว ให้สอบถามเป็นหนังสือไปอีกอย่างน้อยสองครั้งโดยให้มีระยะเวลาการส่งหนังสือแต่ละครั้งห่างกันไม่น้อยกว่าสามสัปดาห์

ข้อ ๑๔ เมื่อได้ดำเนินการครบถ้วนตามข้อ ๑๓ แล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงกรณีใดกรณีหนึ่งดังต่อไปนี้ ให้ถือว่าไม่สามารถติดตามตัวบุคคลที่ต้องรับผิดชอบได้ และให้จำหน่ายลูกหนี้ออกจากบัญชีเป็นหนี้สูญได้

(๑) พนักงานสอบสวนแจ้งผลการสอบสวนโดยมีความเห็นงดหรือยุติการสอบสวน หรือถ้อยคำอื่นใดที่มีลักษณะว่าไม่สามารถติดตามตัวผู้กระทำความผิดได้

(๒) พนักงานสอบสวนไม่แจ้งผลการสอบสวน เมื่อพ้นระยะเวลาหนึ่งปี นับแต่วันที่จ่ายค่าเสียหายเบื้องต้น

ข้อ ๑๕ การติดต่อสื่อสารผ่านช่องทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ระหว่างสำนักงานกองทุนทดแทนผู้ประสบภัยและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ให้มีผลเช่นเดียวกับการทำเป็นหนังสือลงทะเบียนตอบรับตามที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้

ข้อ ๑๖ ในกรณีที่มีการดำเนินการตามข้อกำหนดสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย ว่าด้วยการพิจารณาจำหน่ายลูกหนี้กองทุนทดแทนผู้ประสบภัยออกจากบัญชีเป็นหนี้สูญ พ.ศ. ๒๕๕๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อกำหนดสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย ว่าด้วยการพิจารณาจำหน่ายลูกหนี้กองทุนทดแทนผู้ประสบภัยออกจากบัญชีเป็นหนี้สูญ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๒ จนแล้วเสร็จก่อนวันที่ระเบียบนี้ใช้บังคับ ให้พิจารณาจำหน่ายลูกหนี้กองทุนทดแทนผู้ประสบภัยออกจากบัญชีเป็นหนี้สูญ

ข้อ ๑๗ ในกรณีที่มีการดำเนินการตามข้อกำหนดสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย ว่าด้วยการพิจารณาจำหน่ายลูกหนี้กองทุนทดแทนผู้ประสบภัยออกจากบัญชีเป็นหนี้สูญ พ.ศ. ๒๕๕๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อกำหนดสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย ว่าด้วยการพิจารณาจำหน่ายลูกหนี้กองทุนทดแทนผู้ประสบภัยออกจากบัญชีเป็นหนี้สูญ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๒ ซึ่งยังดำเนินการไม่แล้วเสร็จขณะวันที่ระเบียบนี้ใช้บังคับ ให้ดำเนินการต่อไปตามระเบียบนี้และประกาศ คำสั่ง หลักเกณฑ์และวิธีการที่ออกตามระเบียบนี้ เพื่อพิจารณาจำหน่ายลูกหนี้กองทุนทดแทนผู้ประสบภัยออกจากบัญชีเป็นหนี้สูญ

ประกาศ ณ วันที่ ๒๘ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๔

(นายสุทธิพล ทวีชัยการ)

เลขาธิการ

หมายเหตุ :- เหตุผลในการออกระเบียบนี้ เนื่องจากข้อกำหนดสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย ว่าด้วยการพิจารณาจำหน่ายลูกหนี้กองทุนทดแทนผู้ประสบภัยออกจากบัญชีหนี้สูญ พ.ศ. ๒๕๕๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๒ ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน ทำให้บทบัญญัติบางประการไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน ประกอบกับพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๒ ได้กำหนดหลักเกณฑ์วิธีการในการที่ใช้ในการดำเนินการบังคับทางปกครอง เพื่อให้การดำเนินการไต่เบี่ยเรียกคืนของสำนักงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล และเกิดประโยชน์สูงสุดต่อสำนักงาน จึงจำเป็นต้องออกระเบียบนี้